

Pris paa bægge Dese. Jeg vil altsaa særlig nedlægge en Indsigelse imod, at alle Bestræbelser for Selvhjælp skulde være slaaede ned ved dette Lovforslag, og jeg maa nedlægge Indsigelse imod, at vi ved at give denne Lov skulde have anerkendt socialistiske Principper for den hele Statsordning og derved vilde blive førte saa vidt, at vi ikke atter kunde komme tilbage. Nej, jeg vil tværtimod sige — og der kan jeg henholde mig til Tanke, der ere komne fra mægtige Mænd i Syd —, at vi skulde give denne Lov for at kunne modstaa den socialistiske Bevægelse. Vi skulde give denne og mange andre Love for have en god Samvittighed og for at kunne sige, at vi ikke ville taale, at man kommer frem med nogen som helst Bestræbelse, som sigter til at omstyrte Samfundet, idet vi netop afhjælpe den Trang, som det er muligt at afhjælpe indenfor det bestaaende Samfund. Det er netop i den Retning jeg mener, at Lovforslaget skal virke, at det skal give os en god Samvittighed til at modstaa disse Bestræbelser, for saa vidt som de gaa over Stregen.

Berg: Min ærede Medforslagsstiller til de af os stillede Vædringsforslag har motiveret dem paa en saadan Maade, at jeg ingen som helst Anledning finder til at komme ind paa deres Realitet. Jeg knytter min anbefaling til hans om at stemme for disse Vædringsforslag. De ere stillede til et Grundlag, som vi i og for sig ikke billige, men da det er bestemt til at gaa igennem, have vi dog ønsket at give det en saa lidet ubehagelig Skikkelse som muligt. — Jeg har kun bedt om Ordet for at gøre et Par personlige Bemærkninger. Jeg er bleven advaret af det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) mod at tro, at den ærede Ordfører havde affattet dette Forslag i de 6048 Gange 10 Minutter. Jeg skal nu ogsaa erklære, at deri har jeg taget fejl. Forslaget er affattet i Indenrigsministeriet, det er Indenrigsministerens Forslag. Fattigloven blev sendt straks efter anden Behandling til Indenrigsministeriet, og de have der brugt nogle Gange 10 Minutter til at faa de to Stykker Lovforslag frem, som nu ligge for paa Dagsordenen i Dag. Jeg skal altsaa rette denne Fejltagelse. Jeg fritager den højtærede Ordfører for enhver Lod og Del i dette Forslag. Jeg betvivler ikke, at han kunde have gjort det bedre, hvis han havde haft det betroet til sig selv. — Saa har jeg en personlig Bemærkning at gøre til den ærede Indenrigsminister. Da vi forhandlede denne Sag sidst, blev der fra forskellige Sider, ogsaa fra min, rejst begrundet Inds-

gelse imod den Maade, hvorpaa man nu ledede Lovgivningen i denne Del af Samlingen. Den var vel ikke kvalitativt forskellig fra Fremgangsmaaden i den første Del af Samlingen, men i kvantitativ Henseende var den saa meget mere betænkelig, idet man lader komme en hel Bunte af Forslag frem, som ere vedtagne, inden de komme her; de have et sikret Flertal i bægge Ting, inden de komme til Drøftelse her. I den Anledning tillod den ærede Minister sig saa at sige, at jeg skulde ikke anke over denne Fremgangsmaade, thi jeg brugte den selv. Enten dette nu skulde være en godtgøds Wittighed eller en Insinuation, var den lige lidet vel anbragt overfor dette Forhold, og jeg forlangte Ordet den Gang for at give den ærede Minister Svar paa Tiltale, men Forhandlingerne bleve affluttede, jeg fik ikke Ordet. Jeg tror nu, at jeg med et Par korte Sætninger kan udtale til den ærede Minister, at han skulde ikke glemme, at naar vi staa her i Salen, staa vi under den samme Forretningsorden og under den samme Ordfører. Den ærede Minister kan forlange Ordet oftere end jeg, men naar vi have Ordet, have vi den samme Ret, og det gør, at ingen Minister kan hytte sig for her i Salen, at faa sine Indsigelser eller urigtige Henvendelser til et Medlem kastede tilbage. Det paalagde Forhold var en Fremgangsmaade ved Vedtagelsen af Forslag, hvorved vi, som det blev sagt kom til at spille den sidste Akt af Komædien først. Vi spillede først femte Akt, og saa kom de andre Akter som en Skinsforestilling bagefter, i Stedet for at vi ogsaa realiter burde gaa den Vej, som Grundloven anviser. Det var det ene, og det, som den ærede Minister vilde sætte i Sammenstilling dermed, og som han kom til at antyde i Forsgaars, var, hvorledes jeg havde benyttet udmærkede Kræfter, som Ministeren havde bragt, til at fremstille et godt Forslag lige overfor hans Slette. Men de to Ting have aldeles ingen Forbindelse eller nogen som helst Sammenhæng, og derfor benytter jeg den mig her givne Lejlighed til at vise den ærede Indenrigsministers Insinuation tilbage; der er ikke noget at gotte sig over fra den ærede Ministers Flertals Side i den Henseende.

Formanden (Høgshro): Jeg vil gøre opmærksom paa, at det, der nu her foreligger til Forhandling, kun er de enkelte Paragraffer og de stillede Vædringsforslag, saa at det, som det ærede Medlem nu fremstillede, hørte mere hjemme ved en anden Lejlighed end ved denne.